

21 APR. 1997

Dan Strip A/S
Salten Skovvej 8
8653 Them

MILJØSTYRELSEN

Industrikontoret

J.nr. M 131/004-0001

Ref. JLH/BKR/9

Miljøstyrelsens afgørelse vedrørende klage over Them kommunes miljøgodkendelse af 26. november 1996 af pyrolyseafdelingen på Dan Strip A/S, beliggende Salten Skovvej 8, 8653 Them.

Den **18 APR. 1997**

Ved brev af 7. januar 1997 har Them kommune fremsendt klage fra Knudlund Træindustri, v/Nis Petersen og Jytte Træholt Petersen, over kommunens afgørelse af 26. november 1996. Afgørelsen er en godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33 af pyrolyseafdelingen på Dan Strip A/S. Godkendelsen erstatter en tidligere godkendelse af 21. november 1988.

Miljøstyrelsen har ved brev af 23. januar 1997 anmodet Them kommune om supplerende oplysninger i sagen, herunder oplysninger om opholdstid og temperatur i efterforbrændingszonen samt oplysninger om de skorstensberegninger, som ligger til grund for miljøgodkendelsen.

Them kommune har ved brev af 4. marts 1997 fremsendt en af MLK-Østjylland I/S udarbejdet besvarelse af Miljøstyrelsens forespørgsel af 23. januar 1997.

Miljøstyrelsen har ved brev af 6. og 7. marts 1997 anmodet Dan Strip A/S om at tage stilling til emissionsgrænseværdien for NO₂ i relation til skorstensberegningen. Dan Strip A/S har ved brev af 25. marts 1997 oplyst, at virksomheden kan tilslutte sig en emissionsgrænse for NO₂

Miljø- og Energiministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Tlf. 32 66 01 00
Fax 32 66 04 79
Telex 31 209 miljøe dk
E-post (X-400): S=MST;P=MST;
A=dk400;C=dk;E-post (Internet):
mst@mst.dk

på 200 mg/norm. m³ (11% ilt). Virksomheden oplyser samtidig, at den eksisterende skorsten vil blive erstattet af en ny 18 m høj skorsten i uge 29-30.

Redegørelse for sagen.

Dan Strip A/S (og Knudlund Træindustri) er beliggende i et område, der ved lokalplan er udlagt til erhvervsformål (lettere industri, værkstedsvirksomhed og mindre lagervirksomhed). Der må kun udøves virksomhed i området, der ikke eller kun i ubetydelig grad medfører gener i form af støj, luftforurening eller lugt. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at der på hver ejendom opføres eller indrettes bolig, når denne anvendes som bolig for indehaver, bestyrer, portner el. lign.

Pyrolyseanlægget anvendes til afrensning af maling på metalemner. Metalemnerne nedsænkes i ca. 450° C varmt sand, der gennemblæses med gas/luft. Der sker herved en pyrolyse (krakning) af lakken, og emnerne renses ved bevægelse af sandet.

Røggasser fra pyrolyseprocessen forbrændes ved ca. 900 °C i et efterforbrændingskammer. Efter dette brændkammer varmeveksles luften, hvorefter luften nedkøles ved hjælp af rumluft fra lokalet inden en afsluttende rensning for partikler i et posefilter. Luftmængden i afgang fra efterforbrændingskammeret er ca. 2.000 m³/h, mens luftmængden i skorstenen er ca. 8.000 m³/h, dvs. der sker en fortynding med rumluft i forholdet 1:3.

Der er siden opstarten i 1988 foretaget flere forbedringer og driftsændringer af anlægget. Modifikationer er fulgt op med flere emissionsmålinger for bl.a. NO_x, O₂, CO, TOC, tungmetaller og støv. Senest har Hedeselskabet den 2. juli 1996 foretaget emissionsmålinger for gasser og støv.

Egenkontrollen er skærpet siden 1992, hvor der blev indført registrering af diverse driftsparametre samt udarbejdet en plan for eftersyn og vedligeholdelse af anlægget.

De påklagede forhold.

I brev af 20. december 1996 har Knudlund Træindustri, v/Nis og Jytte Træholt Petersen, anført, at man finder det godt, at kravet om måling og registrering af ilt og kulilte nu endelig bliver gennemført. Der stilles imidlertid spørgsmål ved, hvor ofte myndighederne vil kontrollere kravet, og hvilke konsekvenser det vil have, hvis der konstateres overskridelser.

Knudlund Træindustri frygter, at Dan Strip A/S også i fremtiden kan snakke sig fra problemerne. Det oplyses, at Knudlund Træindustri fremover vil føre notater over forureningen fra Dan Strip A/S med angivelse af dato, klokkeslet og (forurenings-)type. Man forventer derefter at få lejlighed til at sammenholde notaterne med udskrifter af Dan Strips registreringer over driften.

Knudlund Træindustri finder, at det bør være muligt at kræve en væsentligt forhøjet afkasthøjde ved et forbrændingsanlæg af denne type for at kompensere for den meget diffuse indfyringsdosering, der fortsat er. Der gøres derfor indsigelse mod de i miljøgodkendelsen angivne afkasthøjder på 15-18 m over terræn. Det tilføjes, at terrænet skråner mod øst, hvor Dan Strip A/S og Knudlund Træindustri er placeret ca. 2/3 nede af skråningen, og at Dan Strips bygningskompleks efterhånden er blevet meget stort.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

A. Generelle bemærkninger.

Den af Them kommune meddelte miljøgodkendelse er en delgodkendelse, der kun omfatter virksomhedens afdeling for afrensning af metalemner i pyrolyseovnen. Afdelingen for kemisk afrensning af emner reguleres fortsat af en godkendelse af 26. januar 1993.

Med hensyn til klagernes ønske om adgang til at foretage sammenligning mellem egne notater vedrørende forureningsepisoder fra Dan

Strip A/S og udskrifter fra virksomhedens registreringer, kan det oplyses, at egenkontrolskemaer m.v., der er indsendt til Them kommune, som udgangspunkt er omfattet af de generelle bestemmelser i Offentlighedslovens § 4 og derfor er undergivet retten til aktindsigt.

Undtaget fra den generelle bestemmelse er oplysninger af bl.a. produktionsteknisk karakter, hvis det er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, at oplysningerne behandles fortroligt af tilsynsmyndigheden, jf. Offentlighedslovens § 12.

B. Specifikke bemærkninger.

Det fremgår af det tilsendte sagsmateriale, at der siden 1988 er sket en forbedring af pyrolyseanlæggets drift, herunder en mere stabil afbrænding af pyrolysegasser - også under opstart og nedlukning af anlægget. I den af Them kommune meddelte godkendelse er der stillet krav, der tilsikrer en god styring af pyrolyseanlægget og en miljømæssig forsvarlig nedbrydning af de ved afrensningen dannede gasser.

B.1. Kvalitet af forbrændingsprocessen.

Resultaterne af de af Hedeselskabet foretagede emissionsmålinger i juli 1996 (3 målinger hver over ca. 1 time) viser, at koncentrationen i røggasen af de for kvaliteten af forbrændingsprocessen vigtige parametre CO(kulilte) og total organisk kulstof (TOC) er meget lav. Således var koncentrationen af CO under 10 mg pr. norm. m³, tør røggas, hvor kravet i miljøgodkendelsen er 100 mg pr. norm. m³, tør røggas (middelværdi over 1 time). En grænseværdi på 100 mg pr. norm. m³, tør røggas (ved 11 vol% ilt) er i overensstemmelse med det krav til CO, der stilles til store kommunale affaldsforbrændingsanlæg¹, jf. bekendtgørelse nr. 10 af 4. januar 1991 om affaldsforbrændingsanlæg. Det skal dog pointeres, at pyrolyseanlægget ikke formelt er omfattet af reglerne for kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

¹ Til afbrænding af husholdnings- og erhvervsaffald.

Them kommune har udover kravet til timemiddelværdien af CO også stillet krav til den maksimale "øjebliksværdi" (1 min midlingstid). Dette er gjort for at sikre, at driften af pyrolyseovnen heller ikke kortvarigt i forbindelse med opstart af en afrensningsproces giver anledning til gener på grund af stor udvikling af røggasser og eventuel ukontrolleret emission af uforbrændte gasser. Miljøstyrelsen kan tilslutte sig den specielle regulering af emissionsforholdene i forbindelse med opstart og nedlukning.

Med hensyn til indholdet af brændbare organiske stoffer (TOC) viste målingerne i juli 1996 en koncentration på 1,4 - 2,5 mg pr. norm. m³, tør røggas (1-times middelværdi). Dette er væsentligt lavere end den af kommune fastsatte grænseværdi på 20 mg TOC pr. norm. m³, tør røggas. Denne grænseværdi svarer til grænseværdien, der gælder for kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Der er i godkendelsen stillet krav om, at luftoverskudet skal være mindst 6 vol% ilt i efterforbrændingszonen. Dette er ligeledes i overensstemmelse med kravet til affaldsforbrændingsanlæg.

Koncentrationen af kulilte og ilt skal med virkning fra 1. marts 1997 måles kontinuert og registreres på computer. Miljøstyrelsen bemærker, at iltkoncentrationen bør midles over 1 minut, jf. vejledning nr. 2/1993 om begrænsning af forurening fra forbrændingsanlæg (Bilag A).

Miljøstyrelsen finder af ovennævnte grund ikke anledning til at ændre de af kommunen fastsatte vilkår for CO, O₂ og TOC, der retter sig mod styring af forbrændingsprocessen med henblik på opnåelse af en miljømæssigt set tilstrækkelig nedbrydning af pyrolysegasserne. Der foretages dog en teknisk præcisering af, hvordan kravværdierne skal fortolkes, jf. ændringen af vilkår 1.2.4.

B. 2. Emission af tungmetaller m.m.

For så vidt angår emission af tungmetaller, er de i miljøgodkendelsen fastsatte emissionsgrænser væsentligt strengere end de grænseværdier, der fremgår af Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990 om begrænsning af luftforurening fra virksomheder. De i godkendelsen fastsatte emissionsgrænser er ligeledes strengere end de grænseværdier, der gælder for kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Miljø-Kemi A/S har i marts 1991 foretaget måling for emission af tungmetaller fra pyrolyseovnen. Målingerne er foretaget i skorstenen - altså efter fortynding med rumluft. Målingerne viste meget lave værdier for koncentrationerne af bly, zink, cadmium, crom, nikkel og kviksølv. Måleresultaterne var således ca. 10-100 gange lavere end de i godkendelsen fastsatte grænseværdier², bortset fra bly hvor den dengang målte emission var ca. 50% af den i godkendelsen fastsatte emissionsgrænseværdi.

Da luftmængden i afkastet er ca. 4 gange større end luftmængden fra selve efterforbrændingskammeret, og eftersom måleresultaterne for emissionen af tungmetaller ikke er korrigeret til 11% ilt, er ovennævnte resultater ikke direkte sammenlignelig med de i godkendelsen fastsatte emissionsgrænser. Måleresultaterne skal således multipliceres med ca. en faktor 4, hvis man skal sammenligne med grænseværdierne.

Tages der hensyn til, at emissionsgrænserne skal overholdes ved 11% ilt, kan det ikke udelukkes, at emissionen af bly er højere end grænseværdien. Da grænseværdien som nævnt er strengere end i Miljøstyrelsens Luftvejledning, kan Styrelsen acceptere, at grænseværdien hæves til 0,6 mg pr. norm. m³ (ved 11% ilt), hvilket stadig væk er strengere end såvel den vejledende grænseværdi i Luftvejledningen som kravet til kommunale affaldsforbrændingsanlæg (grænseværdi i begge regelsæt: 1 mg pr. norm. m³). Målingerne foretaget af Miljø-Kemi A/S sandsynliggør, at den ændrede emissionsgrænse for bly kan overholdes.

²

Itindholdet blev dog ikke målt ved den lejlighed.

Miljøstyrelsen finder formuleringen af vilkår 1.2.6 og 1.2.7 uhensigtsmæssig. Der bør normalt ikke fastsættes massestrømsgrænser i miljøgodkendelser. Massestrømsgrænsen anvendes som **vurderingsgrundlag** i forbindelse med fastsættelse af emissionsgrænser. Specielt i relation til bestående virksomheder, som fx Dan Strip A/S, skal der ikke fastsættes massestrømsgrænser, men alene emissionsgrænser.

Miljøstyrelsen ændrer derfor vilkår 1.2.6 og 1.2.7, således at massestrømsgrænserne udgår. I vilkår 1.2.7 fastsættes i stedet en emissionsgrænse for støv (total) på 10 mg/norm. m³ tør røggas (kontrolperiode: 1-time). Emissionsmålinger foretaget af Miljø-Kemi A/S i marts 1991 og af Hedeselskabet i juli 1996 har dokumenteret, at denne grænseværdi kan overholdes uden større problemer. Emissionen af støv har ved disse målinger ligget på ca. 1 mg/norm. m³.

Vedrørende emissionen af kvælstofilter er der i godkendelsen (vilkår 1.2.8) fastsat en emissionsgrænse på 500 mg/norm. m³ for NO_x omregnet til NO₂.

Miljøstyrelsen ændrer vilkår 1.2.8, så vilkåret stemmer overens med forudsætningen for skorstensberegningen, jf. nedenstående afsnit C om afkasthøjde. Konsekvenser er, at emissionsgrænsen ændres fra 500 mg pr. norm. m³ for NO_x til 200 mg NO₂ pr. norm. m³ (alt NO_x skal omregnes til NO₂)

Miljøstyrelsen finder det påkrævet at kvantificere godkendelsens vilkår 1.2.1 om, at der ikke må forekomme væsentlige lugtgener i omgivelserne. Med henvisning til Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder fastsættes derfor en grænseværdi for koncentrationen af lugtstoffer på 10 LE/m³, jf. et nyt vilkår 1.2.16 nedenfor. Dette skal også ses i lyset af, at visse pyrolysegasser kan være stærkt lugtende. Da de målte værdier af TOC er meget lave, vil Styrelsen ikke umiddelbart pålægge virksomheden at foretage lugtmålinger. Det overlades derfor til Them kommune som tilsynsmyndighed at kræve sådanne målinger foretaget, hvis det skulle vise sig begrundet.

C. Afkasthøjde.

Som følge af områdets status af erhvervsområde kan der efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke af forsigtighedshensyn stilles vidtgående krav, der går ud over, hvad man normalt ville stille til emission af forurenende stoffer til luft. Miljøstyrelsen vil derfor ikke, som ønsket af klagerne, kræve en væsentligt forhøjet afkasthøjde ved et forbrændingsanlæg af den pågældende type blot for at være på "den sikre side".

På baggrund af de i marts 1991 målte emissioner af tungmetaller foretog Miljø-Kemi en beregning af den nødvendige afkasthøjde til sikring af, at B-værdien for bly blev overholdt, idet bly fandtes at være dimensioneringsgivende for afkasthøjden. Afkasthøjden blev beregnet til 9 m over terræn, jf. rapport af 3. juli 1991.

Ved fastsættelse af en afkasthøjde på min. 15 m over terræn har Them kommune (MLK Østjylland I/S) ikke anvendt bly, men kvælstofdioxid (NO_2) som dimensioneringsgivende faktor, idet emissionen af NO_2 vurderes at give anledning til en større såkaldt spredningsfaktor.

Them kommune har forudsat, at emissionen af NO_2 er 200 mg pr. norm. m^3 . Dette svarer til den maksimale værdi, som Hedeselskabet målte i juli 1996 i **afgangen fra efterforbrændingskammeret**, når alt udsendt NO_x omregnes til NO_2 . I miljøgodkendelsens vilkår 1.2.8 er der fastsat en emissionsgrænse på 500 mg pr. norm. m^3 for NO_x omregnet til NO_2 .

Ved beregning af nødvendig afkasthøjde skal der normalt benyttes den fastsatte emissionsgrænse, dvs. 500 mg pr. norm. m^3 . Hvis de faktiske emissioner er betydeligt lavere, kan man dog benytte disse ved skorstensberegningerne. Det sidste forudsætter, at der foreligger et tilstrækkeligt datamateriale, som gør det muligt at fastlægge en maksimal time-emission, hvilket ikke er tilfældet for Dan Strip A/S, idet der her kun er foretaget 3 målinger.

Hedeselskabet foretog i juli 1996 direkte målinger af NO₂ i **afgangen fra efterforbrændingskammeret**. Koncentrationerne var mindre end 10 mg pr. norm. m³.

Ved skorstensberegninger er det kun emissionen af NO₂, der skal benyttes. I henhold til Miljøstyrelsens Luftvejledning skal mindst 50% af den udsendte mængde af NO_x regnes som NO₂ ved beregningen af den nødvendige afkasthøjde til sikring af overholdelse af en B-værdi på 0,125 mg/m³. Dette medfører, at der ved skorstensberegningen for Dan Strip A/S skal benyttes en værdi for emissionen af NO₂ på min. 25 mg pr. norm. m³, idet det igen gøres opmærksom på, at luftmængden fra efterforbrændingskammeret er fortyndet med ca. en faktor 4 på det sted, hvor emissionen måles (efter posefilteret).

En ændring af emissionsgrænsen³ fra 500 mg pr. norm. m³ for NO_x (omregnet til NO₂) til 200 mg NO₂ pr. norm. m³ vil medføre, at skorstensberegningen hviler på en korrekt forudsætning med hensyn til emission af NO₂, samtidig med at det er dokumenteret, at grænseværdien vil kunne overholdes med god margen. Den maksimale værdi på 200 mg NO₂ pr. norm. m³ (når alt udsendt NO_x omregnes til NO₂), som Hedeselskabet målte i juli 1996 i **afgangen fra efterforbrændingskammeret**, svarer således til en emission (målt i skorstenen) på ca. 50 mg NO₂ pr. norm. m³.

Det bemærkes, at selv om Miljøstyrelsen hæver grænseværdien for bly fra 0,2 mg pr. norm m³ til 0,6 mg pr. norm m³ betyder det ikke, at skorstenshøjden skal øges yderligere af den grund. Grænseværdien er valgt, så spredningsfaktoren for bly er lidt lavere end for NO₂, hvorved emissionen af NO₂ fortsat er den dimensioneringsgivende parameter.

Miljøstyrelsen har den 23. januar 1997 bedt Them kommune redegøre for, at der i de skorstensberegninger, som ligger til grund for miljøgodkendelsens vilkår om opførelse af en mindst 15 m høj skorsten (h.o.t.), er taget tilstrækkeligt hensyn til omgivelsernes topografi og bygningshøjder. MLK Østjylland I/S har i brev af 25. februar 1997 vedlagt skorstensberegningerne og anført forudsætningerne herfor. Det

³

jf. afsnit B.1 om kvalitet af forbrændingsprocessen.

frengår af redegørelsen fra MLK Østjylland I/S, at der er taget hensyn til Dan Strip A/S's egne bygninger (bygningshøjde 8,2 m). Med hensyn til topografien oplyser Them kommune, at det omkringliggende terræn er fladt og let skrånende ned mod klagernes bolig. Miljøstyrelsen kan på den baggrund oplyse, at beregningen af skorstenshøjden teoretisk set medfører en overvurdering af afkasthøjden (i praksis er det dog nok uden reel betydning).

D. Overholdelse af vilkår.

Spørgsmålet om overholdelse af de fastsatte vilkår er et anliggende for Them kommune som tilsynsmyndighed. På dette punkt adskiller sagen sig ikke fra andre sager om overholdelse af vilkår i miljøgodkendelser.

Miljøstyrelsens afgørelse.

Miljøstyrelsen stadfæster hermed den af Them kommune meddelte miljøgodkendelse af 26. november 1996 med følgende vilkårsændringer:

Vilkår 1.2.4:

Det præciseres, at grænseværdierne for CO gælder ved 11% ilt, jf. vilkår 1.2.3.

Grænseværdien for TOC omfatter ikke CO og CO₂.

Grænseværdierne for CO og TOC gælder ved følgende betingelser: en temperatur på 273° K, et tryk på 101,3 kPa og tør røggas.

Vilkår 1.2.6:

Massestrømsgrænserne udgår.

Emissionsgrænserne gælder ved tør røggas.

Emissionsgrænsen for bly ændres til 0,6 mg/norm. m³.

Vilkår 1.2.7 ændres til:

“Emissionen af støv (total) fra pyrolyseovnen må ikke overstige 10 mg/norm m³, tør røggas ved 11% ilt.

Kontrolperioden er 1 time.

B-værdien for støv under 10 µm må ikke overstige 0,08 mg/m³ for den samlede virksamhed, jf. definitionen af B-værdi i Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990 om begrænsning af luftforurening fra virksomheder.”

Vilkår 1.2.8 ændres til:

Emissionen af NO₂ må ikke overstige 200 mg/norm m³ (tør røggas ved 11% ilt). Ved bestemmelse af emissionen af NO₂ skal alt udsendt NO_x omregnes til NO₂.

Kontrolperioden er 1 time.

Vilkår 1.2.14:

Der kan kræves foretaget lugtmålinger og skorstensberegninger i henhold til nedenstående vilkår 1.2.16.

Der fastsættes et nyt vilkår 1.2.16:

“Maksimumskoncentrationen af lugtende stoffer (1 minuts midlingstid) stammende fra afkast af røggaser fra pyrolyseovnen må ikke overskride 10 LE/m³ i omgivelserne - målt og beregnet efter retningslinjerne i Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder eller ved hjælp af OML-modellen, jf. vejledning nr. 6/1990 om begrænsning af luftforurening fra virksomheder, idet lugtemissionen (Q) i sidstnævnte tilfælde multipliceres med en korrektionsfaktor på 7,75.”

Klagevejledning

Miljøstyrelsens afgørelser som klagemyndighed kan påklages til Miljøklagenævnet, såfremt det drejer sig om større eller principielle afgørelser. Dette fremgår nærmere af miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1 nr. 2. Se vedlagte bilag.

Klageberettiget er afgørelsens adressat og enhver, der har en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald.

Klageberettiget er tillige de i lovens § 99 nævnte landsdækkende foreninger og organisationer i det omfang, der er tillagt dem klageret vedrørende den konkrete afgørelse.

Desuden kan en kommunalbestyrelse eller et amtsråd påklage afgørelsen i overensstemmelse med lovens § 98, stk. 2, og lov nr. 477 af 30. juni 1993 om ændring af lov om miljøbeskyttelse § 1, nr. 9.

Klageberettiget er efter lovens § 100 endelig lokale foreninger, der har beskyttelse af miljøet som hovedformål. Foreningens klageret er betinget af, at afgørelsen er af den type, som lokalforeningen i overensstemmelse

med forudgående anmeldelse over for amtsrådet eller kommunalbestyrelsen efter lovens § 76 har ønsket underretning om.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler der fastsættes i medfør af, skal være anlagt inden 6 måneder, efter at afgørelsen eller beslutningen er meddelt.

Klagen skal være skriftlig og sendes til:

Miljøklagenævnet, Kampmannsgade 1, 4. sal, 1604 København V.

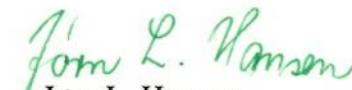
Klagen skal være nævnet i hænde senest den

20 MAJ 1997

Med venlig hilsen

Leo Larsen

Jørn L. Hansen

Miljøstyrelsen har underrettet følgende om afgørelsen:

Them kommune, Them Centret 12, 8653 Them

Århus Amt, Lyseng Allé 1, Natur og Miljø, 8270 Højbjerg

MLK Østjylland I/S, Bohrsvej 1, 8600 Silkeborg

Knudlund Træindustri, v/Nis Petersen, Salten Skovvej 10, 8653 Them

BILAG

Klagemulighed til Miljøklagenævnet

Der kan i almindelighed ikke klages over de afgørelser, som Miljøstyrelsen træffer som klagemyndighed efter miljøbeskyttelsesloven.

Større eller principielle afgørelser kan dog påklages til Miljøklagenævnet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1 nr. 2.

Miljøbeskyttelseslovens § 103 er sålydende:

Til Miljøklagenævnet kan påklages

- 1) afgørelser truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse af en styrelse i medfør af §§ 25 eller 82 og
- 2) større eller principielle afgørelser truffet af ministeren eller af en styrelse efter bemyndigelse i medfør af kapitel 5, hvis disse vedrører listevirksomheder, eller i medfør af §§ 28 og 30, hvis disse vedrører en erhvervsvirksomheds eller en kommunes spildevandsanlæg.

stk.2. Miljøklagenævnet afgør selv spørgsmålet vedrørende nævnets kompetence.

Miljøbeskyttelseslovens forarbejder indeholder bl.a. følgende eksempler på større eller principielle afgørelser:

- Afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- og eller naturværdier skal afvejes mod andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særligt vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller for afgørelsens adressat.
- Afgørelser, der rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller skønnes at få afgørende betydning for samfundet eller den administrative praksis.

- Afgørelser, der kan få indflydelse på et væsentligt antal yderligere sager eller på andre væsentlige sager.

I skrivelsen bør klageren redegøre for, hvilke forhold der efter klagerens opfattelse kan begrunde, at Miljøklagenævnet tager sagen op til behandling.

Klageren vil sammen med sagens myndigheder og parter modtage meddelelse fra Miljøklagenævnet om, hvorvidt nævnet vil optage sagen til behandling.